

26. Jul. 1971

FAKTA

Dato:
26. Jul. 1971

Sidetæl:
Rød blå bd 1 s. 33-38

TRANSSKRIFTION

26-7-71,

“Rød+Blaa” ideen holder aabenbart fast ved mig med en vis stædighed. Forleden kasserede jeg den total – og i dag dukker den op igen med fornyet styrke. Der er vel derfor ikke andet at gøre end analyserer den, hver gang den dukker op – finde ud af hvad den inderst inde i virkeligheden repræsenterer. Hvad er det f.eks. der stadig kan fascinere mig ved den, tiltrods for at jeg gang paa gang har kasseret den?

Det er først og fremmest ideen om at kunne alt med de enkleste, neutraleste, minimaleste midler – det er dette at denne gentagelse i sig bære muligheden for ustandselig at skifte betydning. Det er altsaa ikke selve perceptionens effektivitet – slet ikke, for den er paa næsten alle punkter ordinær og uinteressant – det er dette at man har valgt engang for alle en struktur, hvormed man mener at kunne dække alt hvad man vil. Det er dette at den betydning man i hvert enkelt tilfælde vil give denne repetitive struktur netop grunden paa dens repetitivitet hver gang maa være meget præcis, at den ikke tillader at man bruger den tilfældigt – uden omtanke, men at man netop nøje tvinges til at gennemtænke hver gang – hvorfor – man vil bruge den. Men – jeg kan ikke andet end finde det ejendommeligt at jeg om aftenen kan sidde fascineret og studerer en Salvador Dali bog – og så næste formiddag beskæftige mig med “Rød+Blaa” ideen som i sandhed staar i skarpeste modsætning til Dali. Maaske er der netop en pointe i dette. Jeg er stærkt optaget af Salvador Dalis arbejder og tanker, men det er ikke det teatraliske udstyr som interesserer mig, tværtom – det er essensen – det billederne ikke viser, men som er der. Det der optager mig ved “Rød + Blaa” er netop at enhver tendens til overflødig udstyr som hos en Dali er umuliggjort ved hele “Rød+Blaa” – strukturens nødtørftighed og at man derfor tvinges til med det samme, uden omsvøb og falbelader, at beskæftige sig med essensen – eller maaske kan man sige med selve begrebet kunst. Det er hvordan man bruger “Rød+Blaa” propositionen i forhold til kunstbegrebet – og ikke “Rød+Blaa” strukturens perception (og expression) i sig selv som er af vigtighed.

Min teori gaar ud paa (bevist den har jeg ikke endnu – og om den kan bevises eller vise sig at være andet end en ren arbejdshypotese ved jeg ikke) at med disse midler som meget stærkt nærmer sig perceptionens nulpunkt, vil jeg kunne sige alt det f.eks. Dali siger med opbud af hele sit billedteater. Dali baserer i udpræget grad sit arbejde paa perceptionen hvorimod jeg i højere grad ønsker at baserer det paa conceptionen (ikke at forveksle med conceptual – art!)

Selve propositionen bliver derved et ret uvæsentligt spørgsmaal i forhold til hvordan den bruges. D.V.S. – det bliver et spørgsmaal om strategi i forhold til kunstbegrebet, det bliver et spørgsmaal om HVORDAN – HVORNAAR – man præsenterer (synliggør) propositionen. Med andre

ord det er ikke ligegyldigt hvornaar man viser den — eller hvor — det bliver også et spørgsmaal om hvor ofte man kan lade den optræde — sammen med hvad og hvem. Hvergang propositionen præsenteres maa man i forvejen grundigt have gennemtænkt omstændighederne — da de er mindst lige så vigtige som propositionen selv.

Al dette fører igen over i BOGprojektet. Spørgsmaalene bliver: er det et rigtigt tidspunkt, en rigtig form at præsenterer præpositionen paa — man maa formode at det er første gang den præsenteres (hvis jeg ikke før — eller maaske samtidig — præsenterer den på "den frie"¹) Bogen vil komme engang i 72 — og maaske har jeg til den tid helt forladt, ja maaske endda kasseret, ideen. Skulle dette være tilfældet kan man argumenterer for en udsendelse af bogen med at den repræsenterer mindst 2 aars teoretisk tænken og at den dermed er det synlige resultat af denne af tænken. Men selvom ideen ikke er kasseret og maaske bliver den første præsentation er det meget vigtigt at den kommer til at fremtræde med hele sin tankemæssige konsekvens (selvom altsaa den skulle have lidt et nedslag ved at vise sig ikke at være saa konsekvens).

Derfor maa Bogen disponeres meget præcis.

Omslaget delt i et Rødt og et Blaat kvadrat - i det røde staar med blaat RØD og det halve af et + plus i det blaa med rødt den anden halvdel af + plusset og Blaat.

SIDE 1. Marcel Duchamp og Tibetaner - citatet med sort almindelig skrift.

SIDE 2. kort (meget kort) tekst - som indføring underskrevet AM - første gang mit navn forekommer (og eneste?)

SIDE 3-14. RØD + BLAA helt uden margen og paa bladets begge sider, (ialt 18)

SIDE 15-20 RØD-BLAA - men her kun paa Bladets ene side saaledes at der bliver en side blank hvorpaa der med fra side til side skiftede mellem rød og Blaa skrift sker f eks - "NATURE - MORTE" 1967. - "PASSION" 1970 - O.S.V - en med aastallet 1978 for at vise at det hele fortsætter.

SIDE 21-30. Igen Rød + Blaa paa bladets begge sider. (Heri mellem een omvendt Blaa - Rød)

SIDE 31-40. Atter Rød + Blaa men nu kun på bladets ene side - paa den blanke en konturtegning af strukturen og paa den første en tekst:
UDFYLD DISSE FELTER SOM DE HAR LYST.

Bagside: Rød - Blaa paa midten sammenslutningens Bomærke i Blaa og

Rød.

P.S. Tag spørgsmaalet om margen under overvejelse - det er muligt at sider helt uden luft omkring propositionen virker for tung og det gør endelig hverken fra eller til om propositionen associerer til et billede. Men margenen maa ikke være saa smal at den kommer til at fungere som en indramning.

20-32 - Skiftetis - Rød + Blau af
Hvidt blad med struktur-konturen af
to kvadrater dan nende et rektangel.

33. Hvor delvis ^{med} ~~og~~ fordeling til at udfylde
de tomme pletter som man her lyse til.

33-40 (Evid.) Struktur - man fyldt ud
ikke med Rød + Blau, men delvis med:
Omvendt Blau + Rød højst ovenfor Rød + Blau
- til højre ~~missider~~ kvadratiske udside mid-
-til. To kvadratiske portreter. To beskrevne
kvadrater. O. S. V

Besat fra siderne 14-20 skal alle
de andre sider være uden margin.

N. B. Supplement til 33-40 af Rød
kvadrat på venstre side af bladet - af
Blau på næste blads højre side - alene-
ordene Rød - Blau - i det venstre felt
(det røde) oprensning af alle konstelige
røde farver - i det højre (det blå) felt
det samme for Blau farver.

26-7-71.

"Rød + Blau" ideen holder
ovenfor fast ved mig med en vis stædig-
hed. Forleden kasserede B den første af
idag dukker den op igen med formel
styrke. Der er vel derfor ikke andet at
gjøre end undersøge den hver gang den dukker
op - finde ud af hvad den indeholder inde
i videnskabelig repræsentation. Hvad er der

f. eks. der stadig kan fascinere mig ved
den, til trods for at is gang mere gang har
kussat den?
Det er først og fremmest ideen om at
kunne alt med de enkleste, neutralste,
minimaleste midler - det er dette at kunne
genlytse i sig selv menneskelig væsen for ustandse-
-lige at slippe betydning. Det er altså
ikke selve perceptions effektive til-
-ikke, for den er mere næsten alle punkter
- og man er imponeret - det er dette at
man har valgt angang for alle en struk-
-tur hvordan man mener at kunne
dække alt hvad man vil. Det er dette
at den betydning man i hvert enkelt
tilfælde vil give denne repetitive struk-
-tur netop ~~for~~ grunden på dens repressive
- det hver gang man vil mere process,
at den ikke tillader at man bruger den
til at gøre uden om den, men at man
netop netop tingene til at gennemkøbe
hver gang - hver for - man vil bruge den,
men - især den ikke andet end finde det
egen dem mere at is om at gøre kan
siddende fascineret og studere en Salvador
Dali bog - og som næste formiddag beskaf
- lige mig med "Red + Blue" ideen som
sandhed stærk i skarpe modsetning
til Dali. Måske er der netop en pointe
i dette. Jeg er stærkt optaget af Salvador
Dali's arbejde - og tænker, men det er ikke
der de hvide med stjerne som interesserer mig
tror man - det er essensen - det lille der
ikke viser, men som er der. Det er

oplysning mig ved "Rød + Blau" er netop at
en hver kendes til overflødige udtryk som
hos en Dali er uimidlertid vel hele "Rød
+ Blau" Strukturs med hensyn til og at man
derfor trives til med det samme uden
om svært og fulbetalt; at beskæftige sig
med essensen - eller måske kan man sige
med selve begrebet kunst. Det er hvordan
man bruger "Rød + Blau" ^{propositionen}
for hold til kunstbegrebet - og "Rød +
Blau" strukturs perception (og expression)
i sig selv som en af sig selv.
Min teori går ud på (altså den her
is ikke anden - og om den kan bevises
eller vise sig at være en del end en anden
arbejds hypotese ved sig selv) at med
disse midler som meget stærkt næmmer
sig perceptionens muligheder, vil jeg kunne
sige alt det ~~Dati~~ + etes Dali siger
med opbud af hele sit billedværk.
Dati bruger i udpræget grad sit arbejde
på perceptionen hvorimod jeg i højere
grad ønsker at bruge ~~den~~ det mere
Conceptuelle (altså at forholde med
conceptuel-ans!))

Selve propositionen bliver derud et vel
nuværende spørgsmål i forhold til hver-
-dan den bruges. D. V. S. - det bliver et
spørgsmål om strategi i forhold til
kunstbegrebet, det bliver et spørgsmål
om HVORDAN - HVORNÅR - man
præsenterer (synlig gør) propositionen.
Med en del ord det er ikke lige gyldigt
hvor nær man viser den - eller hvor - det
bliver også et spørgsmål om hvor ofte

man kan lade den optræde - som man med
brud & hvem. Hvor gængs propositionen presen-
-teres man man i forvejen grundigt have
opmærksomt om stændig hederne - da de
er mindst lige søe liglige som propozi-
-onen selv.

Al dette fører igen over i BOG projektet.

Spørgsmaalene bliver: er det et rigtig
lidt punkt, er rigtig form at presen-
tationerne mere - man man formode
at det er første gang den præsenteres
(hvis ja ikke før - eller måske som -
-tid) - presen- den mere "den til")

Bogen vil komme en gang i 72 - og
måske har ja til den helt forløst
nu måske endda kasseret, ideen. Skulle dette
være tilfældet kan man forventer for en
udvælgelse af bogen med at den repræ-
-senterer mindst 2 års teoretisk arbejde og
at den dermed er det signifikante resultat
af denne tanke. Man selv om ideen ikke
er kasseret & måske bliver den første
præsentation er det meget vigtigt at
den kommer til at fremtræde med
helt sin tanke mæssige konsekvens (selv
-om altså den skulle have lidt et mid-
-tag ved at vise sig ikke at være søe kon-
-sekvens).

Der for man Bogen d's poveres meget
hvis.

Om sløjet delt i et Rødt & et Blåt
kvadrant - i det Røde står med Blåt
R & D & det halve af et + plus i det blå

med rød dt den an den halvdel af t plussed
og Blau.

SIDE 1. Marcel Duchamp og Tilleten -
- citatet med sort almindelig skrift.

SIDE 2. Kort (meget kort) tekst - som
indføring under skrevet M - første gang
mit navn for Norman (og andre?)

SIDE 3-14. Rød + BLAA helt uden marginer
og uden bladets begge sider,
(i alt 18)

SIDE 15-20 Rød + BLAA - men her kan man
Bladets ene side skulle det at der
bliver en side blank hvor man der
med på side til side skrift skær
mellen rød og Blau skrift skær

Texts - "NATURE-MORTE" 1967. -

"PASSION" 1970-1978. D. S. V. - an med overfuldt
for at vise at det hele er
sort.

SIDE 21-30. Ågen Rød + Blau uden bladets
begge sider. (Her mellem en omvendt
Blau - Rød)

SIDE 31-40. Alt Rød + Blau men man kan
uden bladets ene side - uden den
blanke en her her tegning af stenk-
-turen og uden den første an tekst:
UDFYLD DISSE FELTER
SOM DE HAR LYST.

Bag side: Rød - Blau uden midten sam -
- men slutningen Bortset i Blau
og rød.

P. S. Jeg skrevs meget om marginer under

overvejelse - det er muligt at sidde helt uden
luft omkring proportionen virker for tung
og det går endelig hurtig på eller til
om proportionen associerer til et billede.
Man mener man ikke være sød smalt
at den kom mere til et punkt som en
indramning.

27-7-71.

På nuværende tidspunkt vil
det ikke være værdt medvirket eller blot
at udskejde alle andre arbejdsformer til fordel
for "Rød + Blå". Hvis den re idee kom indtænke
de teoretiske forvekslinger, man stiller til den
vil derfor ønske af sig selv at man
pau et eller tidspunkt vil finde det over-
flødig at arbejde inden for andre områder.
Det vil ikke være til gavn for "Rød + Blå"
eller for ens eget udseende hvis man under-
trykker andre tendenser - først når de har
overflødig gjort sig selv kan de falde.

Når om rodet man bevirke sig inden for søe
småver som det er tilfældet med "R+B" vil an-
-hver forandring inden for disse grænser på et langt
større udslag, en større reaktivitet end inden for
et område som er sammensat af flere forskellige
dele og som er mere kompliceret at orientere sig
i.
Man - man kan ikke komme uden om at
stille spørgsmålet: i hver stor udstrækning
kan man tillade sig forandrings-variationer
inden for "R+B"? Hvis man med "R+B" vil
hæve, eller bevise at udseendet er sekundært i
forhold til den betydning man giver dette ud-
-seende, så kan man ikke tillade sig